

اهدای جایزه رضا داوری اردکانی به پایان‌نامه‌های برگزیده فلسفه

راهی به رهایی

سال‌ها که در حال اتمام است، چندان سال خوشایندی برای علوم انسانی نبود. هر چند بسیاری از کارآمدان دولت جدید، سخنان ناپخته مدیران دربار و زورم‌تعمیرت‌ها، در علوم انسانی کمتر دیده شده است. اما رخدادهایی که یکی پس از دیگری در روزهای گذشته می‌رخد، نشان از این نکته دارد که علوم انسانی در آکادمی‌های ایرانی حال و روز خوبی ندارد. روند روز به روز ناگه کمی در عرصه تولید مقالات علمی، دانشگاهی و همچنین بلاک‌های علمی پاپی، مدیریت عالی و ژانرهای متنوع از جمله آموزشی است که سال ۹۳ را سال بدیستی برای دانشگاه و علوم انسانی بدانیم. اما در همین بی‌عجری و پادشاهی بی‌سرمه‌ها، شیشه‌های شکسته شعف و شادمانی‌های پست‌مدرن، رقص‌های گدازنده موسسه شهر کتاب خبر از رنسانسی دور رهای اطمینان‌بخیزه

رضا داوری اردکانی به پایان‌نامه‌های برگزیده حوزه فلسفه فارسی از آن بزرگواران موسسه جایزه فتح‌الله معینی‌زاده پایتخته‌های برتر حوزه ادبیات و عرفان اطمینان‌بخیزه و فنی‌با‌شیر و دایره‌گرای این جاوه‌ها با انشرف و همچنین حمایت‌های معری خود استادان نیز همراه است. آنگاه به آینده علوم انسانی خوش بین خواهیم شد. چه اینکه استانی نظیر داوری‌اردکانی و معینی‌زاده در حوزه‌های فرهنگی و ادبیات میراث‌داری حوزه علوم انسانی کشور محسوب می‌شوند و بر وجه‌نامه‌های آنان باید بهترین بهره‌ها را وجود و تجربه آنان بود.

از سوی دیگر روز موسسه شهر کتاب به عنوان یک نهاد فرهنگی و محسوب می‌شود و در این زمینه سیاسی به این گروه مسائل را باید به فال نیک گرفت چرا که در اکثر عرصه‌هایی که نگرش دولتی و جواز حکومتی و بخشنامه‌های سیطره پیدا کرده‌اند پس از مدتی شاهد روزی از موضوع و معنای آنها باید بود. سرزنش‌های خلیل‌خان پور هیچ چه‌رهای مانده‌کار و جواری نظر جلال آخوند این واقعیت را به ما می‌بازد که دست

راهی به رهایی

سال‌ها که در حال اتمام است، چندان سال خوشایندی برای علوم انسانی نبود. هر چند با روی کار آمدن دولت جدید، سخنان ناپخته مدیران دربار به لزوم تغییر بنیادین در علوم انسانی کمتر شده است، اما رخدادهایی که یکی پس از دیگری خود را نشان می‌دهند، نشان از این نکته دارد که علوم انسانی در آکادمی‌های ایرانی حال و روز خوبی ندارد. روند رو به رشد نگاه کمی در عرصه تولید مقالات علمی، آفشنای انتحال و سرقت علمی استادان دانشگاه‌ها و همچنین بلا تکلیفی‌های پیاپی مدیریت عالی وزارتخانه متبوع از جمله عواملی است که سال 93 را سال بدیمنی برای دانشگاه و علوم انسانی بدانیم. اما در همین بی‌خبری و بداحوالی نیز می‌توان خبرهایی شنید که مایه شعف و شادمانی باشند.

اواخر هفته گذشته موسسه شهر کتاب خبر از راه‌اندازی دوره‌های اعطای جایزه رضا داوری اردکانی به پایان‌نامه‌های برجسته حوزه فلسفه داد. پیش از آن نیز همین موسسه جایزه فتح‌الله معینی‌زاده را به پایان‌نامه‌های برتر حوزه ادبیات و عرفان اعطا می‌کرد. وقتی بدانیم روند برگزاری این جایزه‌ها با انشرف و همچنین حمایت مادی و معنوی خود استادان نیز همراه است، کمی به آینده علوم انسانی خوش بین خواهیم شد. چه اینکه استادانی نظیر داوری اردکانی و معینی‌زاده در حوزه‌های فرهنگی و میراث‌داری حوزه علوم انسانی کشور محسوب می‌شوند و در دهه نهم عمر آنان باید بهترین بهره را از وجود و تجربه آنان برد. از سوی دیگر ورود موسسه شهر کتاب به عنوان یک نهاد فرهنگی و خصوصی و نه دولتی و سیاسی به این‌گونه مسائل را باید به فال نیک گرفت چرا که در اکثر عرصه‌هایی که نگرش دولتی و جواز حکومتی و بخشنامه‌های سیطره پیدا کرده‌اند، پس از مدتی شاهد زوال موضوع و محتوای آنها بوده‌ایم. سرزنش‌های پرخرج چهره‌های ماندگار و جوایزی نظیر جلال آل احمد این واقعیت را به ما می‌نمایاند که دست دولتی، ابزار موجه و موفق در عرصه دانش و فرهنگ نمی‌تواند باشد و باید این حوزه را به متولیان سپرد. اکنون باید نه تنها از اقدام موسسه شهر کتاب در گریز و کنارگیری از مواهب همکاری با نهادهای دولتی و حفظ استقلال فرهنگی اش خشنود بود، بلکه باید از مشارکت دادن استادان برجسته کشور در روند انتخاب رساله‌های برتر نیز شادمان بود. در چنین جوایزی نه تنها احتمال رانت وجود ندارد، بلکه رقابت صادقانه و صرفاً علمی باعث می‌شود نگاه کارشناسانه و محتوا محور جای نگرش شکل‌محور و فرم‌بنیاد را بگیرد؛ امری که امروز نیاز نخست محیط‌های دانشگاهی در عرصه علوم انسانی است.